

Gode og gamle viser

Denne sangen ble skrevet til Alfred Maurstad da han skulle spille hovedrollen i filmen om Gjest Baardsen (1939). Sangen, som er kjent over hele Norden, kalles også for «Fjellsangen». Gjest Baardsen ble født i Sogndalsfjøra i Sogn og levde fra 1791 til 1849. Han var en stortyv som tok fra de rike og ga til de fattige. Han skal ha rømt hele 57 ganger fra forskjellige fengsler. I 1827 ble han dømt til livsvarig slaveri på Akershus, men han ble benådet i 1845. De siste årene av sin levetid reiste han rundt og solgte bøker som han hadde skrevet i fengselet, forteller Per Johan Skjærstad.

GJEST BAARSEN

O kom, vil I høre den visen om Gjest,
den er ikke laget for lensmann og prest,
og kan I nu vanke og gå hvor I vil,
så får I nok høre at Gjest er på spill,
for er der en jente, ja, to eller tre,
som gjerne vil danse og leike og le,
så vet I de danser og leiker som best
når de kan få danse og leike med Gjest.

En gjerrigmanns stabbur med mat og med mynt,
når Gjest har besøkt det, er forrådet tynt.
Hva heller en lensmann, en prest eller fut
som tinger de skatter så hårdelig ut?
Da lyder der skriken av redsel og harm,
da løfter den lensmann sin truende arm,
mens lensmann' gjør regningen opp uten vert,
du fanger nok Gjest, kansk' du fanger en fjert.

Men skulle I være så heldig en gris
— hvor lenge var Adam uti Paradis?
og satte I Gjest uti jern og i bolt,
hvor fant I da lenker og murer som holdt?
Ja, si hva I vil og tro hva I kan,
og kall ham for tjuv og for helvetesbrann,
den lov skal han ha, den ros skal han få:
Han tuktet de store og hjelpete de små!